

Dimitrios Goranitis, Partener servicii de risc si reglementare, Deloitte România: Pandemia ar putea evidenția potențialul României de a deveni un punct central în lanțul de aprovizionare a Uniunii Europene pe termen lung

În ultimele trei decenii, România s-a bucurat de o creștere fără precedent. Din 1987, PIB-ul țării a crescut impresionant, cu 200 de miliarde de USD. Principalii parteneri comerciali ai țării includ țări precum Germania, Italia și Franța, iar principalele bunuri exportate sunt autovehiculele și componentele auto, sârma izolantă. Țara deține o cota de piață semnificativă și în lanțul internațional de aprovizionare cu produse alimentare, prin exportul de cereale (grâu, porumb) și carne de porc. Totuși, sectorul serviciilor reprezintă 55% din PIB și asigură două treimi din numărul de angajați la nivel național. Lasând deoparte retailul, o pondere semnificativă în domeniul serviciilor o au centrele de servicii partajate înființate de corporații multinaționale care beneficiază astfel de personal calificat la un cost mai mic, dar și de siguranța oferită de cadrul de reglementare al UE. Care ar putea fi oportunitatea României în viitor?

În timp ce Europa încă procesează criza de sănătate generată de COVID-19, guvernele și businessurile încearcă nu doar să estimeze impactul financiar al acesteia, ci și să înțeleagă cum să structureze noul cadru operațional pentru a asigura atât continuitatea businessului, cât și siguranța națională. Noua realitate ar putea evidenția potențialul semnificativ al României de a deveni un hub european care să înlocuiască centrele de servicii din afara UE.

Schimbările majore în lanțul global de aprovizionare amenință nu doar piețele, ci, într-o anumită măsură, și securitatea națională, și ne amintește că globalizarea chiar necesită colaborare globală, un element care însă lipsește acum, mai ales în contextul unui cvasi-razboi rece între SUA și China. Cele mai multe țări UE dezbat tema repatrierii unor operațiuni importante din centre tradiționale de producție sau de servicii din Asia, însă repatrierea în țări din vestul Europei nu ar fi eficientă din punctul de vedere al costurilor.

România ar putea juca un rol important în noua strategie europeană privind lanțul de aprovizionare. Un mediu prietenos față de UE, o populație de peste 19 milioane de locuitori, o structură competitivă a costurilor cu forța de muncă, oameni calificați și un model de furnizare de servicii de producție care deja și-a dovedit eficiența ar putea deveni o alternativă extrem de atractivă pentru țări mari din Europa de Vest care sunt deja parteneri comerciali ai României.

Cum ar putea România să își susțină și mai mult poziția? Un cadru fiscal stabil pentru companiile internaționale, soluții digitale mai eficiente prin care businessurile să comunice cu autoritățile, un cadru legislativ care să contribuie la reducerea corupției, o politică monetară conservatoare care să promoveze un curs stabil euro-leu, o

investiție semnificativă în dezvoltarea infrastructurii rutiere, portuare și aeroportuare și un mediu politic stabil care să inspire încredere ar reprezenta catalizatoare cu ajutorul cărora țara ar putea profita de această oportunitate strategică unică. Un concept similar se aplică și în ceea ce privește modernizarea agriculturii și a serviciilor.

România ar putea să convingă UE că merita un nou loc în lanțul său de aprovizionare și să identifice surse de finanțare pentru a deveni un punct central de producție al Europei pe termen lung, ceea ce ar putea duce la progresul propriei economii prin poziționarea în centrul securității europene. Ar putea, dar o va face?

Acest material reprezintă opinia autorului, și nu poziția Deloitte România